

***Lovas-oktatóként a „cow-boy”-ok földjén,
avagy egy „cow-girl”naplójából***

Stóka Ágnessel, az Informatikai kar informatikus-könyvtáros - angol szakos hallgatójával beszélgettem, aki felejtethetetlen nyarat tudhat maga mögött. Több éves itthoni tapasztalat után, előző nyáron lovas-oktatóként dolgozott az Egyesült Államokban.

EÉ: Hogyan sikerült egy ilyen munkára szert tenned?

Már évek óta szerettem volna kipróbálni magam külföldön, elsősorban nyelvgyakorlás végett, de arra is kíváncsi voltam, hogyan állnám meg a helyem ott, ahol jórészt csak magamra számíthatok. Még 2007 őszén, a külügyi börze kapcsán kerültem először kapcsolatba a CCUSA nevű szervezettel, és a gyermektáboros programjuk azonnal felkeltette az érdeklődésemet. Sok éve lovagolok már, nyaranta pedig lovas-táborokban dolgoztam, így kézenfekvő volt számomra, hogy lovas-oktatónak jelentkezsem.

EÉ: Az USA melyik részén sikerült állást találnod?

Kalifornia államban, Santa Cruz mellett a Kennolyn nevű táborban kaptam munkát. 3 hónapot töltöttem itt 'riding counselor'-ként, vagyis gyerekeket tanítottam lovagolni, és lovastornázni.

EÉ: Volt arra lehetőség, hogy tábort választhass magadnak?

Választhattam, hogy kiküldetem a jelentkezési lapomat az államokba, így nem irányíthatom, hogy hová kerülök, vagy dönthettem úgy is, hogy a cég által szervezett tábori állásbörzén személyesen próbálok meg tábort találni magamnak. Én ez utóbbi megoldást választottam.

EÉ: Hogyan kell elképzelni egy ilyen táboroztatást?

A gyerekek általában 2 hétre jöttek, de volt olyan, aki 4 turnusra is maradt. A táborba érkezéskor kiválaszthatták azokat a foglalkozásokat, amelyek a legjobban érdekelték őket. A lovaglás és a lovas torna természetesen hatalmas népszerűségnek örvendett, egész nyáron nagy létszámú csoportokkal dolgoztam.

EÉ: Voltak-e nehézségeid odakint?

Az elején még szükségem volt pár hétre, hogy az általános, illetve a lovagláshoz használt amerikai kifejezéseket és szokásokat elsajátítsam, de a munkatársak nagyon segítőkészek és türelmesek voltak hozzám. A táborunkban 16 magyar kapott állást a múlt nyáron, akiket addig nem ismertem, de szinte egyből megtaláltuk a közös hangot. Szerencsére az amerikaiak között is hamar barátokra leltem, így ha bármi nehézség adódott, rájuk mindig számíthattam.

Vigyáztunk egymásra.

EÉ: Mi történt veled a munka, illetve a nyár végeztével?

Mindenképpen szerettem volna utazgatni is, ezt már nyár elején elterveztem. A tábor végeztével 4 magyar társammal együtt felfedeztük Amerikát: bejártuk San Francisco-t, Santa Barbara-t, Las Vegas-t, a Grand Canyon-t, San Diego-t, Los Angeles-t, Chicago-t és New York-ot... Mondanom sem kell, alig hittük, hogy ott vagyunk.

EÉ: Tervezed, hogy idén júniusban visszatérsz?

Igen, már jelentkeztem is, igaz most a szervezet másik programjára. Úgy néz ki, hogy Wyoming államban lovas-túra vezetőként fogok dolgozni.

EÉ: Végezetül mit tanácsolsz azoknak, akik kedvet kaptak egy külföldi munkatapasztalat szerzéshez?

Ez volt életem eddigi legnagyobb kalandja és csak biztatni tudok mindenkit, hogy vágjon bele, ne szalasszon el semmilyen lehetőséget. Nyelvtanulás szempontjából az a legjobb, ha az adott nyelvet az adott országban próbáljuk meg elsajátítani. Használják ki, hogy diákok, hogy támogatják őket, legyenek bátrak, és ha lehetőség kínálkozik, ne hagyják azt elúszni.

A cikket készítette: Marozsán Gergely
a DEHKB megbízásából